

Arrest

nr. 304 341 van 4 april 2024
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juli 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 16 februari 2024, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van voormelde wet, die de Raad op 19 februari 2024 heeft overgemaakt aan de verzoekende partij.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat E. GROSSI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pasjtoen origine te zijn. U bent afkomstig van het dorp Shairgar, subdorp Barkonda, district Kama, provincie Nangarhar.

Uw broer [R.] [...] werkte als sergeant voor het leger, meer bepaald in Paktia, bij het 203de Thundar korps. Na drie jaar en drie maanden militaire carrière stierf uw broer [R.] op 25 mizan 1399 (Afghaanse kalender, komt overeen met 16/10/2020). Hij werd beschoten bij een aanval op zijn patrouillevoertuig en verbrandde levend in zijn voertuig. Vijf dagen na zijn overlijden kreeg uw familie een eerste dreigbrief, waarin het hele gezin met de dood werd bedreigd. Er werd van uitgegaan dat de dreigbrief van de taliban was. Een tijd later

volgde een tweede dreigbrief, afgegeven door een onbekende aan uw broertje. Ditmaal werd u specifiek met de dood bedreigd.

Toen de taliban de macht overnamen in Kaboel, werd besloten dat de situatie te gevaarlijk werd voor u en u het land uit moest. U vluchtte uit Afghanistan op 14 of 15/08/2021. Na een reis van drie maanden kwam u op 9/11/2021 aan in België, waar u op 10/11/2021 verzocht om internationale bescherming.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u te zullen worden gedood door de taliban omdat uw broer in het leger diende. Bovendien vreest u dat u gestraft zou worden omdat u Afghanistan verliet en bescherming zocht in een ander land.

Ter ondersteuning van uw identiteit en/of uw asielmotieven legde u volgende documenten neer: uw taskara; uw schoolkaart; de taskara van uw broer [R.]; de eTaskara van uw moeder; de eTaskara van uw vader; de taskara van uw vader; een foto van uw vader met zijn bankkaart in de hand; een foto van foto van uzelf en uw broer; legerfoto's van uw broer; twee martelaarsdocumenten voor het verkrijgen van een uitkering na de dood van uw broer, respectievelijk van uw vader en van uw moeder; een overzichtsbild met de bankkaart en eTaskara van uw vader; een identificatiedocument van uw broer als martelaar; een informatiebrief van departementen over de verantwoordelijkheden van een bepaalde sergeant; een document van het National Defense Ministry Chief of Staff met informatie over de identiteit van de martelaar en de identiteit van de vertegenwoordiger van de martelaar; een informatiedocument over het salaris van [R.]. Voor al deze documenten betrof het kopieën. U legde tevens een mail met opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud neer. Deze opmerkingen betreffen een rechtzetting aangaande het feit dat waar er in de notities Paktika genoteerd stond Paktia diende te staan. Voorts werd er een opmerking gemaakt aangaande de schrijfwijze van Zohrmat district.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient gewezen te worden op enkele vaststellingen die uw algemene geloofwaardigheid schade toebrengen.

Zo kan worden opgemerkt dat u met betrekking tot uw leeftijd geen eenduidige verklaringen aflegde. Bij aankomst in België verklaarde u zestien jaar oud te zijn te zijn (Fiche NBMV, p. 4) en werd u geregistreerd met 30/11/2005 als geboortedatum. Tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd hoe oud u was, stelde u negentien jaar oud te zijn (CGVS, p. 5), en hield u bijgevolg vast aan het feit als minderjarige in België te zijn aangekomen. Echter uit een leeftijdstest uitgevoerd op 01/12/2021 bleek dat u 20.25 jaar oud was met een standaarddeviatie van 1.59 jaar, waarna u werd geregistreerd met 01/01/2002 als geboortedatum. U legde een kopie van uw taskara neer. Gepolst naar de beschrijving van uw leeftijd op uw taskara, zei u dat u de taskara kreeg op 25/11/1399 (= 13/02/2021); opnieuw gevraagd naar uw leeftijdsbeschrijving op uw taskara, vertelde u dat u volgens uw taskara toen zeventien jaar oud was. U zou volgens uw taskara vandaag bijgevolg negentien zijn, wat niet strookt met uw objectief vastgestelde leeftijd. Er rijzen dan ook ernstige vragen bij de authenticiteit van de kopie van uw taskara. Temeer gezien Afghaanse (identiteits)documenten eenvoudig te verkrijgen zijn tegen betaling, en dat u slechts een kopie neerlegde van uw taskara, waarvan de authenticiteit niet kan worden achterhaald. Gepolst hoe het kwam dat de leeftijd die u aangaf bij aankomst verschilde van uw werkelijke leeftijd, gaf u aan dat u zichzelf als minderjarige had opgegeven omdat op dat ogenblik enkel minderjarigen werden toegelaten en geen volwassenen: u wou niet op straat blijven. Dat u de asielautoriteiten opzettelijk misleidde en daarmee de plaats van een minderjarige innam, is laakbaar. Dat u vervolgens vasthield aan uw beweerde minderjarigheid, is niet ernstig.

Ook wat uw naam betreft werd vastgesteld dat uw verklaringen geheel niet eenduidig zijn. U verklaarde namelijk [N.S.] te heten (CGVS, p. 4), en nooit een andere naam gebruikt te hebben doorheen uw verblijf in Europa (CGVS, p. 4). Nochtans stond u in Bulgarije geregistreerd onder de naam [A.K.A.G.]. Hiermee

geconfronteerd beweerde u in Bulgarije [S.N.], zeventien jaar oud, gezegd te hebben (CGVS, p. 24), quod non. Dat u in verschillende landen verschillende namen gebruikt, roept vraagtekens op.

Voorgaande vaststellingen betreffende uw verklaringen over uw leeftijd en uw naam, zorgen ervoor dat uw algemene geloofwaardigheid op de helling komt te staan.

Verder dient aangestipt te worden dat u er geenszins in slaagt om aannemelijk te maken dat u bij terugkeer naar Afghanistan gevisieerd zou worden omwille van het werk van uw broer [R.]. U bent er immers niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat de taliban u zouden viseren omdat uw broer bij het leger was, omdat hij veel taliban doodde en omdat ze wraak wilden nemen voor hun collega's (CGVS, p. 15).

Met betrekking tot uw broer [R.] dient immers vooreerst onderstreept te worden dat er enkele vaststellingen gemaakt werden die een schaduw werpen op de geloofwaardigheid van zijn beweerde profiel en van zijn beweerd overlijden.

Zo kan aangestipt worden dat uw kennis van het werk van uw broer [R.] veeleer beperkt is, hetgeen vraagtekens oproept bij zijn beweerd profiel. Gelet op uw verklaringen dat u vreesde gevisieerd te worden omwille van het werk van uw broer en gezien de door u aangehaalde Problemen die u en uw familie kregen omwille van dit werk, kan nochtans een aanzienlijke kennis van u verwacht worden. Echter bleek uw kennis van het werk van [R.] weinig uitgebreid. U gaf aan dat hij werkte voor het 203de Thundar korps (CGVS, p. 8). Gepolst wat u wist over het 203de Thundar korps, reageerde u dat u er niets van wist (CGVS, p. 8). Gevraagd of u wist wie de grote baas was van dat korps, bleek dat niet het geval (CGVS, p. 8). U wist overigens de naam, noch de functie van uw broers directe leidinggevende (CGVS, p. 16). De foto's die u neerlegde van uw broer tijdens zijn legeractiviteiten werden met u overlopen. U wist niet te duiden wat het insigne op zijn arm was (CGVS, p. 17), noch kende u het wapen dat hij vasthad (CGVS, p. 17). Deze lacunaire antwoorden versterken de geloofwaardigheid van uw broers job niet. Over deze foto's kan overigens nog opgemerkt worden dat uw broer telkens helemaal alleen op deze foto's staat. Dergelijke foto's kunnen eenvoudigweg in scène gezet worden. Uw kennis over uw broers tewerkstelling bij het leger kwam bijgevolg weinig overtuigend over. Rekening houdend met het belang van het profiel van uw broer, dat aan de basis zou liggen van uw vrees ten aanzien van de taliban, kan er nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat u enige kennis heeft over het voorgehouden werk van uw broer.

Behalve deze lacunes in uw kennis over het werk van uw broer [R.], kan ook nog gewezen worden op enkele andere merkwaardigheden in uw verklaringen. Bevreemdend is ook het feit dat, gepolst of [R.] naar school ging, u antwoordde het niet te weten, u dacht het niet (CGVS, p.7). Het is merkwaardig dat u niet op de hoogte zou zijn of uw broer naar school ging of niet. U legde voorts ook eigenaardige verklaringen af over de handel en wandel van uw broer. U gaf enerzijds aan dat uw broer binnen bleef als hij op vakantie kwam omwille van de dreiging (CGVS, p. 7). Echter, later vertelde u hoe hij tijdens een van zijn vakanties naar Shairgar bazaar ging om er een horloge te kopen (CGVS, p. 16). Geconfronteerd met het feit dat u eerder had gesteld dat hij tijdens zijn vakanties niet buiten zou komen, nuanceerde u dat het niet was dat hij helemaal niet naar buiten ging, maar hij probeerde niet te veel buiten te gaan wandelen in het dorp, of naar ceremonies; maar naar de bazaar, naar de stad zou hij wel gaan (CGVS, p. 17). Het is merkwaardig dat u enerzijds aangeeft dat uw broer vooral binnen bleef omwille van de dreiging, maar dat anderzijds uit uw verklaringen toch naar voor komt dat hij naar de bazaar van zijn dorp Shairgar zou lopen om er een horloge te kopen (CGVS, p. 16). Ook deze vaststellingen doen vraagtekens rijzen bij de door u beweerde voorstelling van het leven van uw broer [R.].

Bovendien zijn er ook merkwaardigheden op te merken bij uw verklaringen over het beweerde overlijden van uw broer [R.]. Zo werd vastgesteld dat u doorheen uw asielprocedure zijn overlijden op een weinig eenduidige manier in de tijd situeerde, hetgeen de geloofwaardigheid van zijn vermeend overlijden ontsiert. Gevraagd wanneer [R.] gedood werd, wist u aanvankelijk enkel te vertellen dat het twee jaar geleden was (CGVS, p. 4). Gevraagd of u het nauwkeuriger kon plaatsen in de tijd, wist u het niet (CGVS, p. 4). Gepolst in welk seizoen het was, verklaarde u dat het zomer was (CGVS, p. 4-5). Gepeild naar de maand, zei u mizan (=oktober) (CGVS, p. 5). Later gaf u nauwkeuriger aan dat hij stierf op de 25ste mizan (= Oktober) (CGVS, p. 9, 11). Maar de legerdocumenten melden zijn sterfdatum als 25/06/1399, de zesde maand zijnde sunbula en niet mizan. Hij stierf volgens deze documenten bijgevolg niet in de maand mizan, zoals u opgaf, wat vragen doet rijzen. Er zou kunnen worden aangenomen dat de période van het jaar van zijn overlijden de herfst 1399 was (=herfst 2020). Immers, ook op de DVZ verklaarde u dat uw broer gestorven was anderhalf jaar geleden (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ op 28/03/2022, vraag 3.5), met andere woorden rond September 2020. Maar dat komt dan weer geheel niet overeen met uw eerdere verklaringen op de Fiche NBMV ingevuld op 10/11/2021, waar u stelde dat hij vijf maanden geleden overleden was, met andere woorden in juni 2021, ruim driekwart jaar later. Gevraagd om uitleg, zei u dat u op de Fiche NBMV niet exact wist hoe lang voordien het overlijden had plaatsgevonden, maar u het nadien vroeg aan uw vader en verbeterde. Het is echter niet aannemelijk dat er quasi een jaar verschil zit tussen de opgegeven sterfdatum op de Fiche NBMV en uw

verklaringen bij DVZ of tijdens het persoonlijk onderhoud. Uw verklaringen omtrent Rahimullah's sterfdatum zijn bijgevolg allerminst coherent, wat vragen oproept bij zijn beweerd overlijden.

Ook een incoherentie met betrekking tot uw verklaringen over het bekomen van een uitkering voor het martelaarschap van uw broer [R.], werpt een smet op zijn beweerd overlijden. U verklaarde dat de eTaskara van uw vader werd aangemaakt na de dood van uw broer, omdat de overheid ernaar vroeg in het kader van de uitkeringen voor het martelaarschap van uw broer (CGVS, p. 18). Daarbij is het treffend dat u expliciet stelde dat alle tijdens het persoonlijk onderhoud besproken documenten aangaande uw broers overlijden - de twee martelaarsdocumenten ter verkrijging van een uitkering, het identificatiedocument van de martelaar, de informatiebrief van een aantal departementen over zijn verantwoordelijkheden, het informatiedocument over zijn salaris - werden opgemaakt vier dagen na zijn dood (CGVS, p. 17-19). Zoals gemeld verklaarde u dat hij stierf op de 25ste dag van de maand mizan (=zevende maand) (CGVS, p. 4-5, 9, 11). Maar uit het document waarin de identiteit van de vertegenwoordiger van de martelaar wordt opgegeven, blijkt dat dit document werd opgesteld op 12/07/1399, dus ruim twee weken na zijn overlijden indien rekening gehouden wordt met de in de datum die opgegeven wordt in de documenten als sterfdatum, met name 25/06/1399. Bovendien werd de eTaksara van uw vader Isa Khan aangemaakt op 24/05/2021 (= 03/03/1400), dat is maanden nadat [R.] volgens uw verklaringen stierf (op 25/07/1399, =16/10/2020) (CGVS, p. 4, 9), en ook maanden na de opstelling - op 12 mizan 1399 (= 12/07/1399, =03/10/2020) - van het document waarin de vertegenwoordiger van de martelaar werd aangeduid. Aan uw verklaringen over de documenten die u neerlegde met betrekking tot uw vaders eTaskara en aan uw verklaringen over de documenten met betrekking tot uw broers overlijden kan bijgevolg zeer weinig geloof worden gehecht, temeer dat dergelijke documenten, zoals aangehaald, eenvoudig tegen betaling te verkrijgen zijn.

Uit het voorgaande dient besloten te worden dat er ernstige vraagtekens rijzen bij het door u beweerde profiel en overlijden van uw broer [R.]. De documenten die betrekking hebben op het profiel en het overlijden van uw broer [R.] kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Over enkele van deze documenten werd immers reeds gewezen op het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot de inhoud ervan. Aangaande het identificatiedocument als martelaar dat u neerlegde van uw broer, kan nog opgemerkt worden dat het bevreemdend is dat het kaartnummer niet ingevuld werd. Voorts kan opgemerkt worden dat alle documenten die u neerlegt om het profiel en overlijden van uw broer [R.] te ondersteunen slechts kopies zijn waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Bovendien blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Deze documenten hebben dus slechts een beperkte bewijswaarde. Bovendien moet er op gewezen worden dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van plausibele verklaringen kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen te herstellen. Bovendien kan nog opgemerkt worden dat u van uw (vermeende) broer [R.] slechts één foto neerlegde waarop jullie samen vertoeven. Het betreft echter een kopie van een foto van een foto. Bovendien, uit niets kan worden opgemaakt wanneer de oorspronkelijke foto werd genomen en in welke context, zodat uw (vermeende) broederlijke band met [R.] hieruit niet overtuigend kan blijken. Ook de kopie van de taskara van [R.] is geenszins van die aard dat het een nieuw licht kan werpen op de vastgestelde merkwaardigheden met betrekking tot het profiel en overlijden van uw broer. Gezien het slechts een kopie betreft, kan dit ook niet gezien worden als een sterk bewijs van jullie beweerde broederband. Eens te meer gezien er reeds eerder vraagtekens rezen bij de authenticiteit van uw eigen taskara.

Wat er ook zij van het beweerde profiel en het beweerde overlijden van uw broer Rahimullah, er dient nog onderstreept te worden dat zelfs indien er enig geloof gehecht zou worden aan zijn beweerde profiel en zijn beweerd overlijden uit uw verklaringen geenszins blijkt dat u of uw familie omwille van uw broer [R.] problemen zouden hebben. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLi/b/20220801> EUAA C 01 Report Afghanistan Targeting of individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 <https://ieuaa.europa.eu/administration/easo/PLib/202211Q35> EUAA COI Query Response Afghanistan update 1 July 31 October 2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt weliswaar dat bepaalde personen die behoorden tot de voormalige overheid te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. In casu dient echter onderstreept te worden dat u het vermeende overlijden van [R.] op basis van uw verklaringen en de neergelegde documenten te situeren valt in Oktober 2020 (CGVS, p. 9), hetgeen ruim voor de machtsovername door de taliban is. Wat betreft zijn beweerd overlijden moet voorts worden vastgesteld dat [R.] volgens uw verklaringen stierf door een aanval tijdens een patrouille in Paktia (CGVS, p. 9, correcties bij notities). Hij stierf met andere woorden tijdens de beoefening van zijn job als militair in een andere provincie dan de provincie waar u woont. Uit niets blijkt op aannemelijke wijze dat hij persoonlijk geveiseerd werd door de taliban en hun dodelijke aanval specifiek op hem gemunt was. Bovendien bent u er doorheen uw verklaringen geenszins in geslaagd om de door u aangehaalde Problemen die u en

uw familie na zijn overlijden gehad zouden hebben aannemelijk te maken, zoals uitgebreid uiteengezet zal worden.

Immers, wat betreft uw eigen Problemen of de Problemen van uw familieleden, overtuigen uw verklaringen niet. U verklaarde dat uw familie na het overlijden van [R.] twee dreigbrieven ontving en gaf aan dat als u deze twee dreigbrieven niet had ontvangen, u in Afghanistan was gebleven (CGVS, p. 15). Maar u legde geen van beide dreigbrieven neer, en uw relaas hieromtrent lag niet in lijn met uw eerdere verklaringen bij de DVZ. Immers, tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd waar de eerste dreigbrief was, verklaarde u dat hij zoek was, uw vader had hem op zak bewaard gedurende twee à drie maanden, maar toen raakte hij zoek (CGVS, p. 21), en ook de tweede dreigbrief was zoek (CGVS, p. 23). Dit staat in schril contrast met uw verklaringen bij de DVZ, waar u niet alleen geen enkel gewag maakte van het verlies van de dreigbrieven, maar nog, gevraagd wanneer u de tweede dreigbrief aankreeg, aangaf dat u het niet meer wist, maar dat u alle bewijzen had in Afghanistan en ze zou meenemen naar het interview (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Aangezien u uw familie om de twee dagen hoort (CGVS, p. 10), komt dit zeer bevreemdend over. Bijkomend kan worden opgemerkt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud nog steeds niet wist hoeveel tijd er was verlopen tussen de ontvangst van de eerste dreigbrief en de ontvangst van de tweede dreigbrief (CGVS, p. 21), al had u sinds uw gesprek op de DVZ ruim de gelegenheid u hierover te informeren; u zei dat uw vader het ook niet meer wist (CGVS, p. 21). U werd erop gewezen dat de vraag u ook al was gesteld op de DVZ en moest toegeven dat u uw vader niet had aangespoord om er een antwoord op te zoeken (CGVS, p. 21). Indien jullie daadwerkelijk dreigbrieven kregen, kan nochtans verwacht worden dat jullie hierover een tijdsindicatie zouden kunnen geven. Verder wist u niet wie de eerste brief schreef, er stond volgens u geen naam geschreven en er stond geen datum op (CGVS, p. 21). U wist evenmin wie de tweede brief schreef, er was geen handtekening, er was wel een datum maar u herinnerde zich die niet (CGVS, p. 22). Gepolst of u aan uw vader, die u over de dreigbrief had verteld, vroeg van wie de eerste dreigbrief was, zei u van niet (CGVS, p. 20). Dat u over deze dreigbrieven zo weinig informatie kon verstrekken, is zeer merkwaardig. Meer nog, bij de DVZ dichtte u expliciet en zonder hierover enige twijfel te laten blijken de dreigbrieven aan de taliban toe (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Maar uitgenodigd om te vertellen wat u wist van de taliban waarmee u in de Problemen kwam, zei u niets te weten (CGVS, p. 21). U bleef het antwoord ook schuldig toen werd gevraagd wie u specifiek vreesde onder de taliban - u had geen namen (CGVS, p. 15) - en wist evenmin een antwoord te geven toen werd gepolst naar belangrijke taliban commandanten in de regio (CGVS, p. 15), of in uw dorp (CGVS, p. 15). Dat u niet meer informatie kan aanreiken over uw belagers en zelfs geen beeld kan schetsen van de taliban die destijds aanwezig waren in uw regio, zet uw bewering dat u en uw familie door de taliban bedreigd waren op de helling. U wist niet meer zeker of de dreigbrieven van de taliban kwamen, het kon ook van mensen komen die u een slechte tijd wilden geven (CGVS, p. 11, 13-14). Gevraagd dit te duiden, haalde u aan dat in die tijd heel wat mensen brieven kregen om hen te blackmailen, of werden gekidnapt, om geld los te krijgen van hen (CGVS, p. 14). Gevraagd of van uw familie dan geld werd geëist, zei u van niet (CGVS, p. 14), gevraagd of uw familie dergelijke brief kreeg, antwoordde u van niet, jullie waren niet rijk (CGVS, p. 14). Om verduidelijking gevraagd waarom u dacht dat uw familie dan mogelijks dergelijke brief zou krijgen, zei u dat jullie niet zeker waren, jullie namen aan dat het de taliban waren, omdat uw broer gedood was door de taliban (CGVS, p. 15). Dat u in het licht van deze beweerde dreiging toch nog tot een maand voor uw vertrek uit Afghanistan naar school ging, is niet in lijn met de door u beweerde vrees en schaadt de geloofwaardigheid van uw beweerde Problemen (CGVS, p. 7). Het komt bovendien raar over dat u tijdens het persoonlijk onderhoud doorgevraagd naar informatie over de twee dreigbrieven twijfelde aan wie u zou vervolgen en aan hun motieven daartoe, daar waar u bij de DVZ geen schijn van twijfel had hierover.

Ook over het doel van deze dreigbrieven van de taliban konden uw verklaringen niet overtuigen. U gaf aan dat de dreigbrieven geen eis of vraag stelden (CGVS, p. 21,23). Gevraagd waarom de taliban zoveel moeite zouden doen om dreigbrieven te schrijven, af te geven en te laten afgeven, als ze niets van u te verlangen hebben, reageerde u dat ze zo'n brieven zenden om je te verwittigen om niet te werken voor de overheid (CGVS, p. 23). Erop gewezen dat u niet werkte voor de overheid, repliceerde u dat uw broer er wel werkte (CGVS, p. 23). Aangezien uw broer bij het verkrijgen van de dreigbrieven al overleden was, snijdt uw argument geen hout.

Gevraagd of uw vader hulp zocht na het ontvangen van de eerste dreigbrief, zei u van niet (CGVS, p. 20). U stelde dit vervolgens bij, hij ging wel naar de overheid, maar er werd geen actie ondernomen (CGVS, p. 20), maar gevraagd of hij er nog met iemand over praatte, zei u van niet, hij was bang (CGVS, p. 20). Echter, eerder had u wel verklaard dat uw vader met de brief naar de maliks ging (CGVS, p. 13). Uw verklaringen omtrent de hulp die uw vader zocht, zijn dus niet coherent.

In het licht van bovenstaande vaststellingen, konden uw verklaringen over de dreigbrieven die leidden tot uw vertrek geenszins overtuigen.

Ook over uw moment van vertrek rijzen twijfels. U beweerde te zijn vertrokken op de dag dat Kaboel in handen viel van de taliban (CGVS, p. 10), namelijk op 15/08/2021. Uit uw verklaringen blijkt ook dat u 33

dagen nodig had van Afghanistan tot Bulgarije (CGVS, p. 11). U zou dus op 18/09/2021 in Bulgarije zijn toegekomen. Echter, uw vingerafdrukken werden in Bulgarije reeds genomen op 20/08/2021. Gelet op de reisduren die u opgaf, laat dit vermoeden dat u een stuk eerder dan de val van Kaboel (op 15/08/2021) uit Afghanistan vertrok. Dat u geen helder zicht bood op uw vertrekdatum is ontstellend, te meer gelet op het feit dat u beweerde dat u nadat Afghanistan viel in de handen van de taliban dacht dat het gevaarlijk werd voor u en dat net dat de reden was waarom u besloot het land te verlaten (CGVS, p. 11). Ook deze vaststelling werpt wederom een smet op uw beweerd relaas.

Bovendien kan nog worden opgemerkt dat de houding van uw familieleden niet getuigt van een vrees ten aanzien van de taliban. Immers, uw broers gaan vandaag nog naar de madrassa (CGVS, p. 7), en uw familie leeft nog steeds in Barkonda (CGVS, p. 4). Dat uw familie nog steeds ter plaatse woont ondanks het feit dat de eerste dreigbrief aan hen gericht was (CGVS, p. 19, 20), schaadt alweer de geloofwaardigheid van de beweerde Problemen die jullie hadden omwille van uw broer. Ook uit het feit dat u aanhaalde dat er sinds uw vertrek geen zaken meer gebeurden die verband houden met de reden van uw vertrek (CGVS, p. 12) en dat er geen toenaderingspogingen meer gebeurden van de taliban tot uw familie (CGVS, p. 15), toont aan dat u en uw familie geenszins iets te vrezen hebben omwille van het beweerde werk van uw broer.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u en uw familie Problemen zouden kennen omwille van uw broer [R.]. Een nood aan internationale bescherming omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze Sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het

slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van September 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 September 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een Sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een Sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's alien met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 Oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden vnl. plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat

er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 Oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 Oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een Sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari - 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de periode januari-november 2022 telde UNOCHA 32.400 nieuwe IDP's (zie <https://reliefweb.int/report/afghanistan/afghanistan-snapshot-population-movements-january-november-2022-23-november-2022>). Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst. In 2022 keerden volgens UNHCR 232.306 ontheemden terug naar hun plaats van herkomst <https://data.unhcr.org/a/r/d/ocuments/detail/s/9/84/5/0>.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst

terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene précaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Eimi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in élémentaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Eimi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Eimi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in élémentaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseerd punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat

een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn élémentaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen - zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting -, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tai van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestünden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. xxx

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw élémentaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easp/PLib/2022_08_EUAA CQI Report_Afghanistan Targeting of individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easp/PLib/2022_08_EUAA_CQI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus__afghanistan__veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA COI Report Key socio economic indicators in Afghanistan and in Kabul city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA COI Report Afghanistan Security situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf) en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA COI Query Response Afghanistan update 1 July 31 October 2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde Problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers

land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalde u geen overtuigende concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U opperde weliswaar dat de taliban u bij een eventuele terugkeer zouden straffen omdat u Afghanistan verliet en bescherming vroeg elders (CGVS, p. 12). Maar uw verklaringen hieromtrent getuigen niet van deze vrees. Gevraagd waarom u dacht dat de taliban op de hoogte zouden zijn dat u bescherming vroeg, zei u dat toen u het land verliet iedereen in uw dorp te weten kwam dat u Afghanistan had verlaten (CGVS, p. 12-13). Gepolst naar hoe dat gebeurde, zei u dat mensen uw vader en uw broer over u vroegen (CGVS, p. 13). Doorgevraagd of zij het dan verleiden, beweerde u van niet, maar andere verwanten die het te weten kwamen, hadden het gezegd. Gepeild naar wie die verwanten waren, bleef u vaag: verwanten die in uw buurt leefden (CGVS, p. 13). Gevraagd om ze concreter te benoemen, wist u het niet exact, misschien waren er verwanten met banden met de taliban (CGVS, p. 13). Het bleef bij vage verklaringen. Indien u daadwerkelijk Problemen vreesde omdat verwanten doorverteld zouden hebben dat u Afghanistan verlaten had, kan verwacht worden dat u precies zou kunnen toelichten wie dat dan wel doorverteld had. Verder gepeild naar wat u met uw familie had afgesproken om na uw vertrek over u te zeggen, duidde u dat de deal was als iemand ernaar vroeg te zeggen dat u het land verliet, wie het ook vroeg, zo zou het worden gezegd (CGVS, p. 13). Dit getuigt er geenszins van dat u een vrees bij terugkeer koesterde als landverlater. Hoe dan ook blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw körnst naar België niet in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De overige door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. De taskara en de eTaskara van uw vader en de eTaskara van uw moeder tonen hoogstens hun identiteit aan, maar zeggen niets over de geloofwaardigheid van jullie beweerde Problemen. Uw schoolkaart heeft slechts betrekking op uw schoolcarrière maar houdt geen verband met uw beweerde Problemen. Ook de bankkaart van uw vader en de foto van uw vader met zijn bankkaart in de hand hebben geen betrekking op het beweerde profiel van uw broer [R.] en de problemen die jullie omwille van hem gekend zouden hebben.. Wat betreft de overige opmerking bij de notities van het persoonlijk onderhoud, die u aan het CGVS overmaakte op 18/04/2023, namelijk dat Zomna district diende verbeterd te worden naar Zorhmat district, dient te worden gesteld dat deze aanpassing van geen verdere invloed is op de beoordeling van de geloofwaardigheid van uw relaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet

noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen Afghanistan en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals de aanvullende nota van verweerder duidelijk maakt. In de huidige stand van zaken kan de Raad niet tot het besluit komen dat er onvoldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Verzoeker brengt geen andersluidende informatie aan die wijst op een volledige informatiestop die de Raad in de huidige stand van zaken tot een andere conclusie zou nopen.

3. Beoordeling

In een eerste middel werpt verzoeker de schending op van artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet. Hij citeert delen van de bestreden beslissing, geeft de tekst weer van de geschonden geachte bepaling en betoogt vervolgens dat zowel de punten a), b) en c) van deze bepaling werden geschonden.

Hij betoogt vervolgens in concreto:

“Punt b) van bovenstaand wetsartikel bepaalt dat er met de door verzoekende partij afgelegde verklaring dient rekening gehouden te worden. De bestreden beslissing blijft hierbij in gebreke. Verzoekende partij heeft tijdens diens persoonlijk onderhoud op het CGVS doorleefde verklaringen afgelegd, hetgeen blijkt uit de onderstaande passages uit de notities van het persoonlijk onderhoud. (STUK 5). (...)

“De verwerende partij houdt onvoldoende rekening met de door verzoekende partij afgelegde verklaringen en neergelegde documenten. Zo twijfelt de verwerende partij aan de authenticiteit van de taskara van verzoekende partij en wordt gesteld dat [R.] niet zijn broer zou zijn. Verzoekende partij kon echter foto's en kopies van officiële documenten voorleggen die hem aan zijn broer linken en die de professionele activiteit van zijn broer aantonen. Indien [R.] een vreemd persoon zou zijn voor verzoekende partij, dan zou hij onmogelijk aan diens documenten kunnen geraken.

Verzoekende partij licht op geloofwaardige wijze zijn asielrelaas toe, doch verwerende partij houdt hier geen rekening mee, waardoor artikel 48/6, §5, b) van de Vreemdelingenwet geschonden wordt.

3.

Punt c) van bovenstaand wetsartikel bepaalt dat er met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoekende partij dient rekening gehouden te worden. De bestreden beslissing hierbij wederom in gebreke. Er werd geen rekening gehouden met de jonge leeftijd van verzoekende partij, diens gebrek aan opleiding en het feit dat hij niet zelf werkzaam was in het leger, maar zijn oudere broer. Ook vond het persoonlijk onderhoud plaats tijdens de ramadan en had verzoekende partij die dag nog niet gegeten, hetgeen hem minder alert heeft gemaakt tijdens het afleggen van zijn verklaringen. Verzoekende partij dient aanzien te worden als zijnde een persoon met een rechtstreekse familieband met een persoon die werd geëxecuteerd door de Taliban omwille van zijn werk voor het Afghaanse leger. De verwerende partij houdt bij haar beoordeling geen rekening met de persoonlijke omstandigheden van verzoekende partij.

Er vindt een duidelijke schending plaats van artikel 48/6, §5, c) van de Vreemdelingenwet.”

In een tweede middel werpt verzoeker de schending op van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker citeert passages uit de bestreden beslissing die de beoordeling van de veiligheidssituatie en de socio-economische situatie in Afghanistan betreffen. Vervolgens citeert hij artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en betoogt hij:

“De overwegingen waarmee verwerende partij rekening houdt, houden vandaag geen stand meer. Er zijn talloze bronnen die berichten over de onmogelijkheid van de Taliban om Afghanistan op een degelijke manier te besturen met als gevolg dat de financiële en medische infrastructuur op instorten staat. De situatie in het land is bijzonder gevaarlijk en er heerst armoede, waardoor alle burgers van dit land in aanmerking komen voor de subsidiaire bescherming op basis van het risico op een onmenselijke of vernederende behandeling. Dat zowel de “Guidance Note on the international protection needs of people fleeing Afghanistan - update I” van de UNHCR (STUK 3), als het EASO rapport waarnaar de verwerende partij verwijst verschillende passages bevat die de conclusies uit de bestreden beslissing tegenspreken (...)

“Country Guidance: Afghanistan - January 2023” vermeldt tevens de manier waarop de huidige de facto-regering terugkerende Afghanen beoordeeld. Met name is de perceptie van verwering relevant, ongeacht of die nu waar is of niet en niet enkel de werkelijke verwestering van een persoon. (...).”

Dat het lot van verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan dus minstens als onzeker kan beschouwd worden.

Hierdoor kan dan ook niet met zekerheid worden gesteld dat verzoekende partij niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling, noch dat hij geen risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet.

Dat de verwerende partij in haar bestreden beslissing duidelijk stelt dat de leefomstandigheden voor Afghanen onder het nieuwe regime van de Taliban bijzonder precair zijn. Zij maakt hierbij echter een onderscheid tussen humanitaire noodsituaties die het gevolg zijn van bepaalde actoren of humanitaire noodsituaties die het gevolg zijn van objectieve factoren. Zij concludeert dat de huidige humanitaire crisis in Afghanistan niet het gevolg is van gedragingen van bepaalde actoren, maar eerder op een toevallige wisselwerking gebaseerd is tussen verschillende elementen, en dat deze crisis hierdoor niet onder het toepassingsgebied van de subsidiaire bescherming valt. Zij haalt nochtans zelf twee elementen aan die duidelijk het gevolg zijn van de recente regimewissel en dus van de acties van bepaalde actoren, met name de onderbreking van internationale hulp en de ineenstorting van de economie. Het is ronduit bizar te noemen dat de machtsovername in het land door de Taliban om één of andere reden door de verwerende partij niet wordt beschouwd als een handeling door bepaalde actoren, terwijl het net deze actie is die het grootste deel van de huidige precaire situatie heeft veroorzaakt. Het stopzetten van de hulp en de ineenstorting van de economie zijn namelijk een rechtstreeks gevolg van de gewelddadige acties waarmee de Taliban de vorige Afghaanse regering van de macht heeft verdreven. Dat de bestreden beslissing een passage bevat die stelt dat “Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren kan enkel een schending van artikel 3 EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in élémentaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.” Dat uit het voorgaande reeds is gebleken dat verzoekende partij wel degelijk een reëel risico loopt om bij een terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet meer in zijn élémentaire behoeften zal kunnen voorzien. Deze situatie is het rechtstreekse gevolg van de machtsovername door de Taliban en dus van gedragingen van actoren.

Verwerende partij legt geen actuele informatie voor met betrekking tot de vraag in hoeverre Afghanen die terugkeren uit Europese landen kunnen rekenen op steun van oude netwerken. Dat er geen informatie beschikbaar is betekent niet dat er geen problemen zijn. Bij een terugkeer naar Afghanistan zal verzoekende partij ontegensprekelijk in extreme armoede terechtkomen, zal hij niet beschikken over onderdak, voeding of enige medische zorg. [...]”

Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk deels overeen met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De toetsing of de eerst vermelde bepaling werd geschonden door de bestreden beslissing stemt overeen met de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming. Vermits de bestreden beslissing geen maatregel tot terugleiding of verwijdering betreft, dringt zich in het kader van huidig beroep geen verdergaande toetsing aan artikel 3 van het EVRM op dan de voormelde.

Artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de met het onderzoek belaste instanties het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze beoordelen en rekening houden met:

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

b) de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld;

c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld, met vervolging of ernstige schade overeenkomen.

De vraag of er sprake is van een schending van het voormelde wordt verder onderzocht in het licht van de in de bestreden beslissing gedane beoordeling op grond van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.1.1. Verzoekers vluchtrelaas

Verzoekers broer R. werkte als sergeant voor het leger. In oktober 2020 kwam hij om het leven bij een aanval op zijn patrouillewagen. Daarna werd in een eerste dreigbrief van de taliban verzoekers gehele familie met de dood bedreigd. Vervolgens werd in een tweede dreigbrief verzoeker zelf door de taliban bedreigd. Verzoeker vluchtte kort na de machtsovername door de taliban weg uit Afghanistan om een drietal maanden later in België aan te komen. Hij vreest bij terugkeer naar Afghanistan te worden gedood omdat zijn broer in het leger diende en omdat hij zijn land verliet en bescherming zocht in een ander land.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CG) stelt vast dat verzoekers asielaanvraag niet aannemelijk is. Het CG stelt onder meer vast dat zelfs als enig geloof kan worden gehecht aan het beweerde profiel van verzoekers broer en diens beweerd overlijden, niet blijkt dat verzoeker zelf en zijn familie hierdoor problemen kregen met de taliban. Verzoekers broer kwam om ruim voor de machtsovername door de taliban, hij stierf in een andere provincie dan deze waar verzoeker woonde en uit niets blijkt dat de taliban het op zijn broer gemunt hadden. De twee dreigbrieven waarover verzoeker verklaarde dat ze de rechtstreekse aanleiding waren tot zijn vertrek uit Afghanistan worden niet overgelegd, hij weet hierover weinig informatie te verstrekken en zijn verklaringen hierover zijn niet eenduidig. Verzoeker weet ook niet te duiden wie van de taliban specifiek zijn belagers waren en verder bevestigd door het CG is hij zelfs niet meer zeker dat de dreigbrieven van de taliban afkomstig waren. Het betreft niet meer dan een aanname omdat zijn broer was gedood door de taliban. Verzoekers verklaringen over het doel van de dreigbrieven waarin geen eis of vraag werd gesteld, konden het CG ook niet overtuigen en in de bestreden beslissing wordt uitgebreid uitgelegd waarom. Verder blijkt nog dat verzoekers familie geen vrees lijkt te hebben voor de taliban. Zijn broers gaan naar de madrassa en de familie woont nog steeds op dezelfde plaats. Verzoeker heeft ook verklaard dat zijn familie niet meer werd benaderd door de taliban. Het CG geeft in de bestreden beslissing aan dat de neergelegde documenten over verzoekers broer kopieën zijn en dat uit objectieve informatie uit het administratief dossier blijkt dat Afghaanse documenten een beperkte bewijswaarde hebben omdat ze zeer gemakkelijk via corruptie en vervalsers kunnen worden verkregen. Op de foto's waarop zijn broer is afgebeeld, staat deze alleen zodat ze volgens het CG gemakkelijk in scene kunnen zijn gezet. Het CG stelt in de bestreden beslissing ook nog vast dat verzoeker in Bulgarije een andere naam en een andere leeftijd opgaf toen zijn verzoek om internationale bescherming (VIB) daar werd geregistreerd, wat afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid.

Voormelde vaststellingen volstaan om de bestreden beslissing te schragen en de Raad sluit zich hierbij aan omdat ze steun vinden in het verslag van het gehoor dat het CG afnam van verzoeker op 30 maart 2023 (hierna: GV CG) en in de vragenlijst die verzoeker invulde op de Dienst Vreemdelingenzaken op 28 maart 2023.

Verzoeker kan de bestreden beslissing niet aan het wankelen brengen door louter uittreksels uit het gehoorverslag te verstrekken waarin de antwoorden zijn opgenomen die hij gaf op de vragen die het CG stelt over zijn broer en over de feiten die aanleiding gaven tot zijn VIB en waarin verzoeker ook het relaas doet van de terugkeer van het lichaam van zijn broer naar zijn familie. De Raad kan ook niet nalaten op te merken dat voor wat betreft deze gebeurtenis tegenstrijdige elementen voorliggen. Uit de documenten 10 (*"twee martelaarsdocumenten voor het verkrijgen van een uitkering na dood van de broer respectievelijk aan vader en aan moeder"*) en 14 (*"document van National Defense Ministry Chief of Staff met informatie over de identiteit van de martelaar en de identiteit van de vertegenwoordiger van de martelaar"*) die verzoeker heeft neergelegd bij het CG, blijkt dat getuigen hebben verklaard dat zijn broer werd getroffen door een kogel, waarna hij stierf (*"he was hit with a bullet and he died"*, *"Hit with a bullet by enemy during duty"*). Dit komt niet overeen met verzoekers verklaringen dat zijn broer *"verbrand werd door de vijand"* (GV CG, p.9).

Wat er van dit alles ook zij, verzoeker gaat er totaal aan voorbij dat het CG duidelijk motiveert in de bestreden beslissing dat zelfs als enig geloof kan worden gehecht aan het beweerde profiel van verzoekers broer en diens beweerd overlijden, niet blijkt dat verzoeker zelf en zijn familie hierdoor problemen kregen met de taliban. Verzoeker gaat totaal niet in op de ruime vaststellingen die in dit verband kunnen worden gelezen in de bestreden beslissing en die haar op zich kunnen schragen. Zij kunnen bezwaarlijk aan het wankelen worden gebracht door verzoekers verwijzing naar artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet, en evenmin door

zijn overtuiging dat hij doorleefde en geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd en dat het CG zijn VIB niet op een individuele objectieve en onpartijdige wijze heeft beoordeeld. Verzoeker kan ook niet dienstig verwijzen naar zijn jonge leeftijd en zijn gebrek aan opleiding. Hij heeft immers verklaard dat hij tot de tiende graad naar school ging (GV CG p. 7 alsook “Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken”, punt 11). Hij specificerde hierbij dat hij naar school ging tot één maand voor zijn vertrek (GV CG, p. 7). Voor wat betreft zijn jonge leeftijd: blijkens de medische test tot vaststelling van zijn leeftijd, had verzoeker in december 2021 een leeftijd van 20,25 jaar met een standaarddeviatie van 1,59 jaar, waarna een geboortedatum op 01/01/2002 werd geregistreerd. Dit alles wordt door verzoeker niet betwist. Het maakt dat verzoeker op het moment van zijn persoonlijk onderhoud bij het CG 21 jaar oud was, waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in staat is doorleefde en coherente verklaringen af te leggen over de feiten die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten. De Raad stelt daarnaast vast dat noch uit verzoekers gehoor, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CG blijkt dat de protection officer herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hem zou zijn overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Pashtou, verzoekers advocaat was aanwezig en deze kon opmerkingen geven bij afsluiting van het onderhoud en daarna. Op geen enkel ogenblik werd kenbaar gemaakt dat de vragen verzoekers leeftijd en graad van geschooldheid te boven gingen. Er werd ook nergens kenbaar gemaakt dat de ramadan maakte dat verzoeker minder alert was tijdens het afleggen van verklaringen waardoor verzoeker hier thans vruchteloos naar verwijst in zijn verzoekschrift. Hij benadrukt voorts zijn profiel van een rechtstreeks familielid van een door de taliban “geëxecuteerde” persoon omwille van zijn werk voor het Afghaanse leger, maar een dergelijke familieband volstaat niet om te worden erkend als vluchteling. Verzoeker brengt zoals gezegd niets in tegen de uitgebreide motieven van het CG in het kader van de vaststelling in de bestreden beslissing dat zelfs als enig geloof kan worden gehecht aan het beweerde profiel van zijn broer en diens beweerd overlijden, niet blijkt dat verzoeker zelf en zijn familie hierdoor problemen kregen met de taliban. Daargelaten de vaststelling dat verzoeker niets inbrengt tegen de beoordeling van het CG over kopies die worden vorgelegd van documenten en over de foto’s die hij van zijn broer heeft neergelegd, volstaat het dus niet om te benadrukken dat ze verzoeker aan zijn broer linken en dat ze diens professionele activiteit aantonen.

De Raad stelt verder vast dat verzoeker totaal niets inbrengt tegen de volgende vaststellingen van het CG die steun vinden in het gehoorverslag:

“In uw geval haalde u geen overtuigende concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U opperde weliswaar dat de taliban u bij een eventuele terugkeer zouden straffen omdat u Afghanistan verliet en bescherming vroeg elders (CGVS, p. 12). Maar uw verklaringen hieromtrent getuigen niet van deze vrees. Gevraagd waarom u dacht dat de taliban op de hoogte zouden zijn dat u bescherming vroeg, zei u dat toen u het land verliet iedereen in uw dorp te weten kwam dat u Afghanistan had verlaten (CGVS, p. 12-13). Gepolst naar hoe dat gebeurde, zei u dat mensen uw vader en uw broer over u vroegen (CGVS, p. 13). Doorgevraagd of zij het dan verleiden, beweerde u van niet, maar andere verwanten die het te weten kwamen, hadden het gezegd. Gepeild naar wie die verwanten waren, bleef u vaag: verwanten die in uw buurt leefden (CGVS, p. 13). Gevraagd om ze concreter te benoemen, wist u het niet exact, misschien waren er verwanten met banden met de taliban (CGVS, p. 13). Het bleef bij vage verklaringen. Indien u daadwerkelijk Problemen vreesde omdat verwanten doorverteld zouden hebben dat u Afghanistan verlaten had, kan verwacht worden dat u precies zou kunnen toelichten wie dat dan wel doorverteld had. Verder gepeild naar wat u met uw familie had afgesproken om na uw vertrek over u te zeggen, duidde u dat de deal was als iemand ernaar vroeg te zeggen dat u het land verliet, wie het ook vroeg, zo zou het worden gezegd (CGVS, p. 13). Dit getuigt er geenszins van dat u een vrees bij terugkeer koesterde als landverlater. Hoe dan ook blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België niet in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.”

Ter terechtzitting ten slotte ontbloot verzoeker zijn bovenarmen en uit zijn verklaringen begrijpt de Raad dat hij aan “selfscratching” zou doen. Volgens de raadvrouw wijst dit op de psychologische kwetsbaarheid van verzoeker en maakt dit een “bijkomend element” uit waarmee rekening moet worden gehouden. Echter ligt geen enkel attest voor, opgesteld door een medicus of een psycholoog, dat dit alles ondersteunt. Verzoeker kan dus geen profiel worden toegedicht van een persoon met een ernstig medisch probleem. Dit betoog ter terechtzitting kan niet de door het CG gedane beoordeling van het vluchtrelaas onderuit halen of aantonen dat verzoeker bij terugkeer vervolging of ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet riskeert.

3.1.2. Verwestering

Voor wat betreft de problematiek van verwestering, kan de Raad zich aansluiten bij de kernpunten daarvan in de bestreden beslissing, die steun vinden in de daarin aangehaalde bronnen:

- uit de beschikbare landeninformatie die wordt opgesomd in de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om een nood aan internationale bescherming aan te tonen bij een terugkeer naar het land van herkomst;
- een verzoeker om internationale bescherming moet concreet aannemelijk maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Uit de informatie die door beide partijen aan de Raad wordt voorgelegd – in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van 16 februari 2024 – blijkt niet dat over bovenvermelde kernpunten thans anders moet worden geoordeeld. Een individuele beoordeling blijft zich dus opdringen.

In casu moet worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel concreet element aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat er bij hem sprake is van (toegeschreven) 'verwestering' in de zin dat hij blijkt geeft van activiteiten, gedragingen, handelingen, een uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans of niet-islamitisch kunnen worden gezien en/of die indruisen tegen de (religieuze) regels, wetten, gebruiken en normen zoals heden vormgegeven door de taliban. Evenmin liggen er concrete elementen voor waaruit blijkt dat verzoeker iemand is die door zijn handelingen of gedragingen de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden of dat hij als zodanig zal worden beschouwd. Er blijkt niet dat bij hem sprake is van een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof die ingaat tegen het gedachtengoed van de taliban, laat staan dat verzoeker uiting geeft aan oppositie of verzet tegen het beleid of methoden van de taliban of zijn omgeving in zijn regio van herkomst.

Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij niet langer in staat is zich aan te passen aan de Afghaanse waarden en normen. De Raad wijst er hierbij op dat verzoeker tot ongeveer de leeftijd van 19 jaar in Afghanistan heeft verbleven. Hieruit kan worden afgeleid dat hij reeds in Afghanistan was gevormd naar de plaatselijke waarden en normen. Zodoende kan niet worden aangenomen dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Verzoeker heeft ook nog een familiaal netwerk in zijn regio van herkomst. Hij verklaarde uitdrukkelijk dagelijks of om de twee dagen contact te hebben met zijn vader (GV CG, p. 10). Verzoeker moet dan ook redelijkerwijze in staat worden geacht op de hoogte te zijn of te worden gesteld van de actueel heersende normen en waarden in Afghanistan zoals vormgegeven door de taliban en deze in acht te nemen.

De Raad concludeert dat verzoeker niet concreet aantoont dat of waarom hij bij een terugkeer naar Afghanistan zou worden geconfronteerd met dermate ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat hij zijn leven aldaar niet (opnieuw) zou kunnen opnemen en dat hij er niet (meer) zou kunnen aarden. Evenmin brengt hij concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als verwesterd zou worden gepercipieerd, laat staan dat hij in concreto aannemelijk zou maken dat hij daardoor dreigt te worden geïsoleerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd.

3.1.3. Conclusie

De bovenvermelde vaststellingen leiden tot de conclusie dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

3.2. Beoordeling in het licht van 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingen-wet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de aangereikte informatie in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van verweerder van 16 februari 2024 blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

3.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op zijn vluchtrelaas en verwestering, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

3.2.3. Voor wat betreft de vraag of de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, kan de Raad zich aansluiten bij de algemene overwegingen die daarover figureren in de bestreden beslissing en die steun vinden in de hierin aangehaalde rapporten.

Uit een samenlezing van de bewoordingen van de in de bestreden beslissing aangehaalde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt immers duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58). De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, wat in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Concreet komt verweerder in de bestreden beslissing tot de volgende conclusie:

“Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.”

Uit informatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen – in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van de verwerende partij van 16 februari 2024 – kan niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich nog steeds niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan blijken volgens de ter beschikking gestelde informatie in wezen immers multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in het land is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren. Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19- pandemie. Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Ook waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie. Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot een hongercatastrofe.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïsoleerd of dat hij behoort tot een groep van geïsoleerde personen waardoor hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Verzoekers overtuiging dat de stopzetting van de hulp en de ineenstorting van de economie een rechtstreeks gevolg zijn van de gewelddadige acties waarmee de taliban de vorige Afghaanse regering hebben verdreven kan niet tot een ander oordeel leiden. Hetzelfde geldt voor zijn overtuiging dat de medische en financiële infrastructuur op instorten staat, dat de situatie bijzonder gevaarlijk is en dat er armoede heerst waardoor iedereen die afkomstig is uit Afghanistan in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Verzoeker toont ook niet aan dat hij als jongeman van thans 22 jaar die blijkens het administratief dossier geslaagd is in zijn

lange zwerftocht vanuit Afghanistan naar België (“Doorheen deze landen reisde u: Afghanistan-PAK-IR-TUR-BUL-SER-BOS-KRO-SLO-IT-FR-B; dat klopt? Ja”, GV CG, p. 10), bij een terugkeer in een situatie van extreme armoede zal terechtkomen. Deze beoordeling dringt zich des te meer op gezien verzoeker, zoals gezegd, uitdrukkelijk heeft verklaard dagelijks of om de twee dagen contact te hebben met zijn vader (GV CG, p. 10) en dus nog over een familiaal netwerk beschikt in Afghanistan. De Raad ziet gelet op het voormelde niet in waarom verzoeker van het CG verwacht dat het actuele informatie moet voorleggen met betrekking tot de vraag in hoeverre Afghanen die terugkeren uit Europese landen kunnen rekenen op steun van oude netwerken.

Hoewel de situatie in Afghanistan zeker bijzonder ernstig is en er talrijke rapporten zijn over buitengerechtigde executies, lijfstraffen en gedwongen verdwijningen sinds de taliban aan de macht kwamen, is het zo dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto moet worden aangetoond. Uit de aangereikte landeninformatie blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, lijfstraffen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, maar niet dat er sprake is van een situatie waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. De beoordeling van het risico is bijgevolg afhankelijk van verzoekers individuele omstandigheden. Hij moet aldus concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat er voor hem omwille van het talibanbewind een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer bestaat. Door in zijn verzoekschrift te verwijzen naar en te citeren uit de stukken 3 en 4 hierbij gevoegd – die een UNHCR “*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan of February 2023, update 1*” betreft alsook de Country Guidance Afghanistan van januari 2023 – zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke. Het betreft immers algemeenheden, zoals dat verzoeken om internationale bescherming van Afghanen een doorgedreven beoordeling behoeven waarbij er sprake is van gedeelde bewijslast, dat het UNHCR bezorgd is over de toenemende nood aan internationale bescherming voor Afghanen die hun land ontvluchten en over beperkingen in het vergaren van informatie over de situatie in Afghanistan, dat bijzondere aandacht moet worden besteed aan vrouwen en kinderen en andere profielen zoals mensen die voor het leger hebben gewerkt en hun familieleden, wanneer de taliban hen doden, ondervragen of folteren in hun zoektocht naar deze mensen. Verzoekers broer leeft niet meer en verzoeker is geen vrouw of kind. Dit alles kan dus geen afbreuk doen aan het gestelde in punt 3.1.1.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM. Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

3.2.4. Voor wat betreft de vraag of de veiligheidssituatie in Afghanistan valt onder de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan de Raad zich opnieuw aansluiten bij de algemene overwegingen die daarover figureren in de bestreden beslissing. Ze vinden steun in de hierin aangehaalde rapporten. Kernpunt is dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

Uit de informatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen – in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van 16 februari 2024 – kan niet worden afgeleid dat hierover heden anders moet worden geoordeeld, hoewel de situatie ter plekke zeer zeker bijzonder onrustwekkend is.

Verweerder heeft in de bestreden beslissing voor wat betreft de beoordeling van de veiligheidssituatie duidelijk rekening gehouden met de “EUAA Country Guidance Afghanistan” van januari 2023, waarnaar verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift. Verweerder heeft zoals gezegd een aanvullende nota neerge-legd waarbij hij de recentste beschikbare landeninformatie meeneemt (EUAA “Afghanistan: Country Focus” van december 2023 en COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van 14 december 2023). Hieruit blijkt niet dat er zich een andersluidende beoordeling opdringt van de veiligheidssituatie in Afghanistan.

Zo nam het aantal ISKP-aanvallen aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als “verminderd” en “beperkt”. ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele

noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia, Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 32-34). Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde de UCDP 781 incidenten waarbij de meeste incidenten plaatsvonden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 30). UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 36). In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde ACLED 1 618 veiligheidsincidenten waarvan de meeste in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 29-30). De ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt haar oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteerde 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en de IOM maakt gewag van 1 525 577 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun herkomstregio's (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 41).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het land, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *"Country Guidance Afghanistan"* van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023 nog steeds actueel.

Om uit te maken of er sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van *"willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict"*, wordt verder rekening gehouden met de daadwerkelijke bestemming van de verzoeker in geval van terugkeer naar het betrokken land of gebied (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 40; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, pt. 43; EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU) - A Judicial Analysis, december 2014, p. 25-26).

Verzoeker heeft verklaard afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar. Uit de aangereikte informatie in het verzoekschrift en in de aanvullende nota blijkt niet dat het geweld aldaar thans een hoog niveau bereikt. Het houdt in dat er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden is vereist om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar voormelde provincie, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid.

Er dient echter te worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

Verzoeker toont nergens concreet aan dat er landeninformatie beschikbaar is die maakt dat hem thans subsidiaire bescherming moet worden toegekend omwille van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan of specifiek in Nangarhar.

3.2.5. Conclusie

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet

4. Algehele conclusie

Gelet op al het voormelde blijkt niet dat het CG onterecht of met schending van artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet is tewerk gegaan bij de beoordeling of verzoeker een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet heeft of een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet. Verzoekers andersluidende overtuiging en zijn betoog dat zijn lot onzeker is bij terugkeer naar Afghanistan kunnen bezwaarlijk tot een ander oordeel leiden.

De middelen zijn bijgevolg ongegrond.

Verzoeker heeft geen argumenten, gegevens of stukken aangebracht die een ander licht werpen op de motieven die de bestreden beslissing kunnen schragen en evenmin nieuwe elementen ontwikkeld die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

Kan niet tot een andersluidende conclusie leiden: de overtuiging ter terechtzitting van de raadvrouw dat het CG een subjectieve beoordeling heeft gedaan van verzoekers aanvraag, dat de veiligheidssituatie en de socio-economische situatie zijn verslechterd, dat de onenigheid tussen de taliban hiertoe bijdraagt en dat deze wel degelijk moeten worden beschouwd als een actor die verantwoordelijkheid draagt voor de situatie ter plekke zodat de Raad moet terugkomen op zijn andersluidende principiële rechtspraak van oktober 2022. De Raad past niet blindelings voormelde rechtspraak toe maar houdt rekening met de informatie die afkomstig is uit de recentste bronnen (cf. supra). Voorts ziet de Raad niet in hoe het betoog ter terechtzitting dat het regulier onderwijs ook voor jongens onder druk staat en dat vrouwen het moeilijk hebben onder het talibanregime, relevant is voor verzoekers casus. Het is voorts waar dat de bronnen aangeven dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij zouden worden behandeld bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, August 2022, p. 53-55; *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban”* van 14 december 2023, p. 36). Er moet dus zeker met de nodige omzichtigheid tewerk worden gegaan waarbij het in de huidige stand van zaken in de eerste plaats aan een verzoeker toekomt om concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Verzoeker is daar niet in geslaagd (cf. bespreking punt 3.1.2). De raadvrouw verwijst ten slotte nog naar het vernietigingsarrest van de Raad van 14 november 2023 met nr. 297 075. In dit arrest wordt de beslissing tot weigering van toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vernietigd omdat het CG zich baseert op bronnen waarvan de informatie dateert van meer dan zes maanden geleden. Echter heeft het CG in casu middels de aanvullende nota de gehanteerde landeninfo geactualiseerd waarbij niet blijkt dat deze aanleiding geeft tot een andersluidende beoordeling van de problematiek van verwestering, de socio-economische situatie en de veiligheidssituatie (cf. supra).

Er ontbreken geen essentiële elementen waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet bijgevolg geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA